

The Sisters
SIRENEN

Geronimo en Tea Stilton zijn wereldwijd beschermde merknamen. Alle namen, karakters en andere items met betrekking tot de familie Stilton zijn het copyright, het handelsmerk en de exclusieve licentie van Atlantyca SpA. Alle rechten voorbehouden. De morele rechten van de auteur zijn gewaarborgd. Gebaseerd op een idee van Elisabetta Dami.

Oorspronkelijke titel:	Sirene, Il tesoro degli abissi
Tekst:	Thea Stilton
Vertaling:	Dorette Zwaans
Teksten coördinatie:	Chiara Richelmi / Atlantyca S.p.A. met medewerking van Silvia Gilardi
Projectcoördinatie:	Patrizia Puricelli
Redactionele coördinatie:	Daniela Finistauri
Bewerking:	Sofia Scartezzini
Omslag:	Viola Massarenti
Grafisch ontwerp:	Federica Fontana
Illustraties binnenwerk:	Viola Massarenti
Coördinatie artwork:	Andrea Alba Benelle
Grafisch ontwerp en lay-out:	Daria Colombo en Michela Battaglin
Zetwerk:	Josefini [dtp • ontwerp • web]

© 2021 Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italië
© Internationale rechten: Atlantyca S.p.A, Corso Magenta 60/62, 20123 Milaan, Italië
www.atlantyca.com – contact: foreignrights@atlantya.it

Voor de Nederlandstalige uitgave:

© 2023, Pelckmans Uitgevers nv
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België
pelckmans.be

ISBN 978 94 6429 308 1 D/2023/0055/23
Thema: YFC NUR 283

www.geronimostilton.nl
www.geronimostilton.com
www.geronimostilton.be

pelckmans.be

 facebook.com/pelckmans.be

 twitter.com/Pelckmans_be

 instagram.com/pelckmans.be

Stilton is de naam van een bekende Engelse kaas. Het is een geregistreerde merknaam van The Stilton Cheesemakers' Association. Wil je meer informatie ga dan naar www.stiltoncheese.co.uk

No part of this book may be stored, reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without written permission from the copyright holder. For information address Atlantyca S.p.A.

Thea Stilton

DE SCHAT
IN DE DIEPZEE

Thea Sisters
SIRENEN

P E L C K M A N S

IN HET KOBALTEN RIJK

gaat het avontuur verder ...

Weet je nog hoe het vorige diepzee-avontuur van de Thea Sisters begon? Midden in de nacht, onder een grote en heldere maan waren ze gaan duiken. En in dat magische licht werden ze plotseling in prachtige zeemeerminnen omgetoverd. In de diepte van de zee werden ze opgewacht door prinses Sirena, de kroonprinses van het Kobalten Rijk.

Zij nam de Thea Sisters mee naar haar fantastische wereld vol kleurrijke vissen en wonderlijke waterwezens.

De Thea Sisters ontdekten er hoe geweldig mooi het onder water is. Maar het was er ook gevaarlijk, heel gevaarlijk: een zeemonster teisterde het Kobalten Rijk en verwoestte er alles.

Daarom was de dappere prinses Sirena in de Bovenzeese Wereld hulp gaan zoeken. En die had ze gevonden bij ... de Thea Sisters!

Sirena en de Thea Sisters moesten een moeilijke, lange tocht maken naar het Verre Rijk. Onderweg kwamen ze allerlei gevaren en vijanden tegen.

Uiteindelijk konden ze het zeemonster verjagen, met een beetje hulp van de dappere prins Kilian uit het Verre Rijk.

Alles werd rustig en het rijk van Sirena was weer vol kleuren en vrolijkheid. Er was zelfs vrede gekomen tussen het Kobalten Rijk en het Verre Rijk, die jarenlang ruzie hadden gehad.

Hoe kon het ook anders nu Sirena en Kilian zulke goede vrienden waren geworden.

Nu waren de Thea Sisters uitgenodigd voor een bezoekje aan het onderwaterpaleis. Ze konden niet wachten om hun vrienden weer te zien, maar wie had kunnen bedenken dat ze daar weer in een avontuur zouden belanden ...

Ben jij er klaar voor?

Groot nieuws in het paleis

Nadat het gruwelijke zeemonster was verslagen was de rust teruggekeerd in het *Kobalten Paleis*.

Alles ging er weer zijn normale gangetje. *Koning Edmond* zat op zijn troon en regeerde wijs.

De verwoeste dorpen waren opnieuw opgebouwd en de onderdanen die het paleis in waren gevluht, waren weer allemaal veilig thuis. Het koninklijk paleis zelf was ook gerestaureerd na de zware aanvallen van de **zeedraak**. Het straalde en blonk als nooit tevoren.

‘Wat is het hier toch mooi’, zuchtte Colette, die samen met de andere Thea Sisters zojuist in het paleis was aangekomen. Ze staarde bewonderend naar de **glazen koepel** boven de centrale

hal. Buiten kon je de gekleurde **vissen** zien zwemmen. En je had uitzicht op de bontgekleurde koralen en alle andere zeewezens die in *Kobalt* leefden.

‘Inderdaad, Coco. Het is *prachtig*’, zei Pamela. Nu alle schade was hersteld, zagen ze pas echt hoe mooi de onderwaterwereld was.

‘Muizinnen, eindelijk. Daar zijn jullie!’ schalde het vrolijk door de hal.

Sirena kwam naar de **Thea Sisters** toe zwemmen en omhelsde hen een voor een. Ze had een velletje perkament bij zich en ze straalde.

‘Wat *leuk* om je weer te zien! Heb je goed nieuws?’ vroeg Paulina.

Sirena lachte van oor tot oor. ‘Er was een boodschapper uit Ver met deze brief. Kilian komt!’

‘Wow, tof!’ riepen de vijf vriendinnen tegelijk.

Ze hadden best door dat hun vriendin een beetje *verliefd* was op de jonge prins. Nadat Kilian had geholpen om de draak te verslaan, waren hij

en Sirena steeds betere vrienden geworden. En al woonden ze **ver** uit elkaar, ze hielden contact. Niet dat ze elkaar vaak zagen, want als **troon-opvolgers** hadden ze allebei niet veel vrije tijd. Maar ze schreven elkaar brieven en bij elke brief kon **Sirena** haar geluk niet op. ‘Wat fijn dat jullie elkaar weer kunnen zien’, zei Violet.

‘Het is zo **romantisch**’, glunderde Colette en ze kneep zachtjes in Sirena’s arm. ‘Ben je niet zenuwachtig?’

‘Het is gewoon een **staatsbezoek** aan Kobalt’, verdedigde Sirena zich blozend. ‘Alyssa komt ook, staat erin.’

Alyssa was de jeugdvriendin van prins Kilian. Haar hadden ze ook in het *Verre Paleis* leren kennen. De jonge zeemeermin was niet blij geweest met hun aanwezigheid. Maar misschien konden ze elkaar nu ze naar Kobalt kwam beter leren kennen.

Kilian kome!

Prin. Clus
G. R. R. R. R.
T. L. L. L. L.
O. U. M. A. L. L.
U. L. T. A. L. L.

Wat fijn!

‘Ik moet met **Amalia** de voorbereidingen gaan bespreken’, zei Sirena. ‘Alles moet helemaal perfect zijn als ze er zijn.’

‘Wij zullen helpen!’ zei Colette, en de anderen knikten.

Met zijn zessen **ZWOMMEN** ze naar de oostelijke paleisvleugel. Daar waren de gastenkamers en Amalia was al begonnen ze klaar te maken.

‘We hebben een hoop te doen’, hoorden ze haar zeggen. ‘De **gordijnen** moeten gewassen worden, de spiegels moeten blinken en op alle bedden moeten frisse kussens komen.’ Amalia praatte vrolijk maar **streng** tegen een paar zeemeerminnen en meermannen. Die wachtten even of er nog meer instructies kwamen.

‘Wat staan jullie nu te dromen? *Flup, ga snel.*’ De **Thea Sisters** keken elkaar gniffelend aan.

Ze kenden Sirena’s gouvernante al een beetje. Ze zag er streng uit en ze deed soms **kattig**,

maar stiekem was Amalia superaardig.
‘Prinses **Sirena**, daar ben je gelukkig’,
lachte ze toen ze Sirena zag binnenkomen. ‘Ik
wilde je net komen zoeken.’

Nadat ze ook de Thea Sisters had begroet, besprak
ze alle belangrijke details van het **staatsbezoek**
met de kroonprinses.

Toen ze klaar waren
gingen Sirena en de
Thea Sisters
terug naar de centrale
hal. Een paar lakeien
gingen net haastig
de poort uit, met
een **GESTRESTE**
Fahim erachteraan.

Ze waren maar
heel even buiten
en kwamen toen
al weer **TERUG.**

Welkom!

Nu snelden ze rechtstreeks naar de Grote Zaal. Fahim zag Sirena en haar vriendinnen niet eens, zo **druk** was hij bezig. De eerste lakei, Fahim, hield niet van verrassingen. Dat wist Sirena wel. Hij wilde dat alles volgens het boekje ging. En het **bericht** dat prins Kilian onverwacht op staatsbezoek kwam, maakte hem dus **hypernerveus**. Ze wilde hem een beetje geruststellen.

‘Wat heb je toch een **HAAST**, Fahim’, zei de zeemeermin.

Zij en de Thea Sisters gingen nieuwsgierig naar hem toe.

Fahim keek **geschrokken** om. Hij maakte een buiginkje voor Sirena en zei: ‘Hoogheid, pardon. Ik had u niet gezien. En jullie ook niet, knagerinnen, hallo.’

‘Geen probleem’, zei Sirena **vriendelijk**. ‘Maar waar hebben jullie het zo druk mee?’

‘Met iets bijzonder **URGENTS**, dat onmiddellijk

en zonder uitstel moet gebeuren’, zei Fahim. Zoals altijd draaide hij **nerveus** aan de punten van zijn grote snor. ‘De nachtwachters hebben een gewonde ridder gevonden.

Hij lag in de buurt van het koraalrif.’

‘Een gewonde **ridder?**’ herhaalde Sirena geschrokken.

‘O, pardon, Majesteit, dat ik u aan het schrikken maak ...’ zei Fahim snel. ‘De ridder was buiten westen, maar het gaat alweer wat beter met hem en nu heeft hij een **gesprek** met uw vader aangevraagd.’

GROOT NIEUWS IN HET PALEIS

Fahim boog nog eens en ging er daarna snel vandoor om koning *Edmond* op de hoogte te stellen.

Sirena en de *Thea Sisters* keken elkaar veelbetekenend aan. Ze brandden van nieuwsgierigheid naar die *mysterieuze* ridder.

Ridder Elias

De vriendinnen zwommen achter Fahim aan naar de Grote Zaal. In de deuropening aarzelden ze even. Zouden ze naar binnen mogen gaan?

Ze **GLUURDEN** om het hoekje van de deur. De Grote Zaal heette niet voor niets zo. Hij was echt heel groot. Aan de wanden hingen kostbare tapijten met *sierlijke* meerminnen en meermannen erop geborduurd. Het plafond was beschilderd.

De schildering had zachte pasteltinten en stelde een meerman voor die tot koning werd gekroond. In het midden van de zaal stond de antieke gouden troon van koning *Edmond*. De koning zat op de **troon**, op een comfortabel paars kussen. Hij bladerde door een stapeltje papieren, terwijl een

van zijn dienaren naast hem wachtte om het weer van hem aan te nemen als hij klaar was.

‘Bedankt voor je werk’, zei de koning.

Hij knikte vriendelijk naar de zeemeerman en gaf hem de stapel paperassen. Daarna gebaarde hij dat hij mocht gaan.

Toen de *meerman* weg was, ging Fahim naar voren en vertelde de koning over de gewonde ridder.

‘Hij wil graag een gesprek met u, koning.’

‘Laat hem maar binnen dan, Fahim’, antwoordde de *koning* geïnteresseerd. ‘Ik heb nu wel even tijd.’

‘Zoals u wenst’, knikte de eerste lakei, waarna hij de zaal uit zwom.

Sirena zwom naar haar vader en vroeg: ‘We hoorden over die ridder. Mogen de Thea Sisters en ik erbij blijven?’

‘Dag, knagerinnen, wat leuk om jullie weer te zien.

Natuurlijk mag je dat, kind’, antwoordde de koning

met een . ‘Laat je vriendinnen maar wel een beetje achter in de zaal blijven.’

Zelf zwom **Sirena** naar haar vader toe. De Thea Sisters zochten intussen hun eigen plekje op achter in de zaal. Ze vroegen zich af wie die ridder was en waar hij vandaan kwam. En natuurlijk ook waarom hij koning **Edmond** zo dringend wilde spreken.

Ze hoefden niet lang op de antwoorden te wachten. Een paar minuten later ging de deur alweer open. Vanuit de **deuropening** kondigde Fahim de bezoeker aan. Daarna maakte hij plaats en liet de ridder passeren.

Rustig zwom de **ridder** tot vlak voor de troon. Hij zag nogal bleek, door zijn ongeluk waarschijnlijk. Maar desondanks was de onbekende zeemeerman erg knap. Hij was gekleed in een **nachtblauwe** mantel die heel mooi stond bij zijn goudblonde haar, dat in een **golvende** lok over zijn voorhoofd viel. Toen hij de koning eenmaal genaderd was, leek de ridder toch een tikje nerveus.

'Majesteit, dank u wel dat u me wilt

RIDDER ELIAS

ontrangen’, zei hij. Zijn stem klonk vriendelijk, een beetje zangerig zelfs. De ridder probeerde een **buiging** te maken voor koning *Edmond*, maar je zag aan hem dat het moeite kostte en pijn deed.

Ik ben
ridder Elias ...

An illustration of a knight, Ridder Elias, standing in a grand, ornate underwater structure. He is wearing a blue and white tunic with a dark blue cape and a sword at his waist. He has a pained expression. To his left, three mermaids are swimming towards him. One is pink, one is yellow, and one is blue. The background features large, arched openings with intricate patterns, and the water is a deep blue with bubbles and light rays.

RIDDER ELIAS

De koning, die het zag, probeerde hem op zijn gemak te stellen.

‘Welkom in *Kobalt*, ridder’, zei hij hoffelijk.

‘Mijn eerste lakei vertelde dat u een *ongeluk*

hebt gehad bij het noordelijke **koraalrif**. Wat vervelend.'

De **ridder** knikte met een van pijn vertrokken gezicht en vertelde hoe het was gebeurd. 'Ik ben ridder **Elias**. Ik kom helemaal vanuit de diepzee en eigenlijk ben ik op weg naar het westen. Ik was een beetje moe en had een familie **vinvissen** niet zien aankomen. Ze veroorzaakten zo veel **stroming**, dat ik tegen het **koraal** werd gegooid. Ik was even helemaal weg. Gelukkig vonden uw wachters me, anders had ik het misschien niet eens kunnen navertellen.'

'Het is mijn **plicht** als koning om iedere zeebewoner in nood te helpen', zei koning **Edmond**. Hij was blij verrast door deze beleefde ridder.

'Het is fijn om te zien dat het al iets beter met u gaat. Maar u moet u niet te **snel** inspannen. Eerst moet u **honderd** procent hersteld zijn van het ongeluk. Tot die tijd bent u mijn gast. En als u helemaal de oude bent, **REIST** u weer verder.'

‘Dank u heel hartelijk, koning.’

Ridder Elias boog beleefd. ‘De professoren op de *School voor Grote Kennis* hadden absoluut gelijk toen ze zeiden dat u aardig bent. Uw gulheid is nog groter dan de **schoonheid** van uw geweldige paleis.’

De koning keek verrast op. ‘Kent u de professoren van de *School voor Grote Kennis*?’

‘Ik heb het voorrecht gehad om aan die uitmuntende school te **studeren**’, knikte ridder Elias. ‘Ik heb met de professoren interessante gesprekken gevoerd over *belangrijke* onderwerpen als kunst en wetenschap ...’

Koning **Edmond** knikte goedkeurend. Alleen de beste leerlingen van de zeevolken mochten naar de bijeenkomsten van de professoren. Koning Edmond had er nog wel meer over willen horen, maar de **ridder** kreunde. Hij legde een hand op zijn zij en klapte bijna dubbel.

‘Vergeef me, *Majesteit*. U zei het al. Ik moet

me niet te snel willen inspannen', zei hij met samengeknepen ogen. 'Ik vrees dat ik me moet verontschuldigen. **Mag ik gaan?**'

'Natuurlijk, ga gauw uitrusten', wuifde de koning. Hij keek Sirena even kort aan en die begreep meteen wat hij bedoelde. Ze knikte snel.

'Mijn *dochter* brengt u naar uw kamer. Als u iets nodig heeft, schroom dan niet om het aan de kamerheer te vragen', zei koning Edmond.

'*Kom je mee?*' vroeg Sirena behulpzaam. Ze nam de ridder mee de Grote Zaal uit en ging hem voor door de chique gangen. Ze gingen naar de oostvleugel van het paleis.

De ridder volgde **Sirena** zwijgend, maar ondertussen keek hij vol interesse om zich heen. Bij een hoge poort, die ingelegd was met glanzende **parelmoeren**, hield Sirena halt. Ridder Elias botste bijna tegen haar op en ze zweefden plotseling oog in oog. Ze keek hem aan en even bekwam haar een **onbestemd** gevoel. Had

ze deze ridder ooit eerder gezien? Nee, dat kon niet. En toch had hij iets bekends. Iets dat haar aantrok, en tegelijk ook **angst** inboezemde.

‘Is er iets, prinses?’ vroeg de ridder, omdat hij de **verwarring** in haar ogen zag.

‘Ik ... ik weet dat het *onzin* is, maar ik had even het gevoel dat ik je ooit eerder heb gezien’, zei Sirena oprecht. ‘Al kan dat natuurlijk niet. Vergeef me mijn onbeleefde **GESTAAR.**’

‘Geen probleem. Er valt niets te vergeven.’

Ridder *Elias* lachte vriendelijk en hij bleef Sirena een moment diep aankijken. Daarna zei hij: ‘Ik durfde het zelf eerst niet te zeggen, maar ik had datzelfde **gevoel** toen ik u in de troonzaal zag.’

De prinses kreeg een kleur en wendde haar blik af. Vlug veranderde ze van *onderwerp*. ‘Ik laat je uitrusten’, zei ze. ‘En zeg alsjeblieft je en jij.’

‘Zoals je wilt. Zie ik je later vandaag nog? Ik hoop het ...’ zei de **ridder** en hij maakte een buiginkje terwijl hij haar in de ogen keek.

RIDDER ELIAS

Sirena knikte zwijgend en zwom daarna de gang uit. Ergens vond ze de aandacht van ridder Elias wel **leuk**, maar ze werd er ook **verlegen** van. Het voelde niet helemaal goed en ze wilde er zo snel mogelijk met Colette, Violet, Nicky, Pam en Paulina over praten.

Het hof in rep en roer

De volgende dag wilde ridder Elias proberen wat meer te bewegen. Het leek Sirena daarom een goed idee om hem rond te leiden in het *paleis*. Dan kon hij meteen alles zien. Ook stelde ze hem voor aan de *meermínnen* en *meermannen* die ze tegenkwamen. Een paar lakeien en hofdames, de huishouding en Amalia. Op iedereen maakte de ridder een verpletterende indruk. Hij was *knap* en hij wist steeds precies wat hij moest zeggen. Of iemand nu van adel was of een *keukenhulp*, hij ging met iedereen even makkelijk om en maakte altijd een vriendelijk praatje. ‘En dit zijn de **Thea Sisters**: Colette, Pamela, Paulina, Nicky en Violet’, zei Sirena uiteindelijk. ‘Mijn lieve vriendinnen uit de Bovenzeese Wereld.’

HET HOF IN REP EN ROER

‘Het is een genoegen om jullie te leren kennen’,
zei ridder Elias lachend. Met stramme bewegingen
boog hij naar voren en gaf hun alle vijf een

poortkus.

Hij liet niet **merken** of hij verbaasd was om
knagerinnen te zien in de diepte. In plaats daarvan
zei hij: ‘Ik kan zien dat jullie goede **vriendinnen**

Aangenaam ...

